

2. Член 220, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 година, следва да се тълкува в смисъл, че когато сертификатите EUR.1, издадени за внос на стоки в Европейския съюз, бъдат обезсилени поради нарушения при издаването им и поради това че посоченият в тях преференциален произход не е бил потвърден при последваща проверка, вносителят не може да възрази срещу последващо събиране на вносни лиха, като изтъкне, че не следва да се изключва вероятността някои от тези стоки всъщност да имат въпросния преференциален произход.

(¹) ОВ С 274, 9.10.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 15 декември 2011 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Italie) Banca Antoniana Popolare Veneta spa, която поглъща Banca Nazionale dell'Agricoltura spa/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Дело С-427/10) (¹)

(ДДС — Възстановяване на недължимо платения данък — Национална правна уредба, предвиждаща възможността за предявяване на иск за връщане на недължимо платено пред различни юрисдикции, с различни срокове, според това дали става въпрос за получателя или за доставчика на услуги — Възможност за получателя на услуги да поиска възстановяване на данъка от доставчика на услугата след изтичането на срока за предявяване на иск от последния срещу данъчната администрация — Принцип на ефективност)

(2012/С 39/08)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Ищец: Banca Antoniana Popolare Veneta spa, която поглъща Banca Nazionale dell'Agricoltura spa

Ответници: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Предмет

Преюдициално запитване — Corte suprema di cassazione — Тълкуване на член 17, параграф 3 от Директива 77/388/ЕИО: Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Възстановяване на недължимо платения данък — Национална правна уредба, предвиждаща възможността за предявяване на иск за възстановяването пред различни юрисдикции, с различни срокове, според това дали става въпрос за придобиващия/получателя на облагаемата услуга (десетгодишен срок) или за прехвърлителя/доставчика на същата услуга (двегодишен срок)

— Възможност за придобиващия/получателя да поиска възстановяване на данъка от прехвърлителя/доставчика на услугата след изтичането на срока за предявяване на иск от последния — Принципи на данъчен неутралитет, ефективност и недопускане на дискриминация

Диспозитив

Принципът на ефективност допуска национална правна уредба относно връщане на недължимо платено, която предвижда подълъг давностен срок за предявяване на иск за връщане на недължимо платено по гражданското право, предявен от получателя на услуги срещу доставчика на тези услуги, които се облагат с данък върху добавената стойност, отколкото специалния давностен срок за предявяване на иск за възстановяване по данъчното право, предявен от този доставчик срещу данъчната администрация, за да може това данъчнозадължено лице действително да поиска възстановяването на този данък от данъчната администрация. Последното условие не е изпълнено, когато прилагането на такава правна уредба лишава напълно данъчнозадълженото лице от правото да получи от данъчната администрация възстановяване на недължимо платения данък върху добавената стойност, който то самото е трябвало да върне на получателя на предоставяните от него услуги.

(¹) ОВ С 288, 23.10.2010 г.

Решение на Съда (осми състав) от 15 декември 2011 г. (преюдициално запитване от Vestre Landsret — Дания) — Niels Møller/Haderslev Kommune

(Дело С-585/10) (¹)

(Комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването — Директива 96/61/ЕО — Приложение I, точка 6.6, буква в) — Инсталации за интензивно отглеждане на свине с повече от 750 места за свине майки — Включване или не на местата за млади свине)

(2012/С 39/09)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Niels Møller

Ответник: Haderslev Kommune

Предмет

Преюдициалното запитване — Vestre Landsret — Тълкуване на точка 6.6 от приложение I към Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (ОВ L 257, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 183) — Инсталации за интензивно отглеждане на птици или свине с повече от 750 места за свине майки — Включване или не на местата за млади свине (женски свине в полова зрялост, които още не са раждали).

Диспозитив

Изразът „места за свине майки“, съдържащ се в точка 6.6, буква в) от приложение I към Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, изменена с Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 г., трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща местата за млади свине (женски свине след чифтосване, които още не са раждали).

(¹) ОВ С 38, 5.2.2011 г.

Решение на Съда (осми състав) от 15 декември 2011 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело С-624/10) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данъчни въпроси — Директива 2006/112/ЕО — Членове 168, 171, 193, 194, 204 и 214 — Законодателство на държава членка, в което се предвижда задължение за установения извън националната територия продавач или доставчик на услуги да посочи данъчен представител и да се регистрира по ДДС в тази държава членка — Правна уредба, която допуска компенсация между подлежащия на приспадане ДДС, платен от продавача или доставчика на услуги, установен извън националната територия и ДДС, събран от него от илето и за сметка на неговите клиенти)

(2012/С 39/10)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: М. Afonso)

Ответник: Френска република (представители: G. de Bergues и N. Rouam)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 168, 171, 193, 194, 204 и 214 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1, Специално издание на български език 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Национално законодателство, в което се предвижда задължение за установения извън националната територия продавач или доставчик на услуги да посочи данъчен представител — Задължение за регистрация по ДДС — Естество и обхват на правото на приспадане

Диспозитив

1. Като е предвидила в дял IV от административна инструкция 3 А-9-06 № 105 от 23 юни 2006 г. административно облекчение, което представлява изключение от режим за обратно начисляване на данъка върху добавената стойност и предполага установеният извън

Франция продавач или доставчик на услуги да посочи данъчен представител и да се регистрира по ДДС във Франция и компенсация на подлежащия на приспадане данък върху добавената стойност, който той е заплатил, и този, който е събрал от илето и за сметка на своите клиенти, Френската република не е изпълнила задълженията, които ила по силата на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност и по-конкретно, членове 168, 171, 193, 194, 204 и 214 от нея.

2. Осъжда Френската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 72, 5.3.2011 г.

Иск, предявен на 18 октомври 2011 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело С-530/11)

(2012/С 39/11)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Oliver и L. Armati)

Ответник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е транспонирано напълно и не е приложило правилно член 3, параграф 7 и член 4, параграф 4 от Директива 2003/35/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета за осигуряване участието на обществеността при изготвянето на определени планове и програми, отнасящи се до околната среда и за изменение по отношение на участието на обществеността и достъпа до правосъдие на Директиви 85/337/ЕО (²) и 96/61/ЕО (³), Обединеното кралство не е изпълнило задълженията си по тази директива,

— да се осъди Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Съгласно член 3, параграф 7 и член 4, параграф 4 от Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета съдебните производства по въпроси на околната среда не трябва да бъдат възпрепятствашо скъпи. По този начин се транспонира член 9, параграф 4 от Конвенцията от Орхус за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, страни по която са Съюзът и по-голямата част от държавите членки.

Комисията твърди, че Обединеното кралство не е транспонирано тези разпоредби в трите си правни системи (на Англия и Уелс, на Шотландия и на Северна Ирландия).